

DELAVSKA POLITIKA

GLASILO SOCIALISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Uredništvo je v Mariboru, Ruška cesta 5, poštni predal 22. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22. Ljubljana VII., Zadržni dom.	Izhaja vsako sredo in soboto. Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za ino- zemstvo mesečno 15 Din.	Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. De- belo tiskana beseda stane 1.— Din. Malih oglasov trgovskega značaja, stane beseda 1.— Din. V oglašnem delu stane pe- titna enostopna vrsta 1.50 D. Pri večjem številu objav popust. Čekovni račun: 14.335. — Reklamacije se ne frankirajo.
Štev. 26.	Sobota 31. marca 1928.	Leto III.

Za zaščito stanovanjskih najemnikov! Za gradbo cenih stanovanj!

V nedeljo, dne 1. aprila ob pol 10. uri dop.

JAVEN SHOD

v vel. dvorani „Mestnega doma“ v Ljubljani

Poročajo ss.: narodni poslanec **Petejan Josip** ter občinska svetnika **Likar Stanko** in **Miklošič Ljudevit**. — Nasprotniki zaščite stanovanjskih najemnikov so na delu, zato je naša dolžnost, da objasnimo s protestom svoje stališče in zahtevamo, da napravi tudi občina svojo dolžnost!

Krajevna organizacija **SSJ** in „Zedinjenje“ v Ljubljani.

Klerodemokratska koalicija v ljubljanskem občinskem svetu.

S kompromisom, ki sta ga sklenili SDS in SLS glede sodelovanja v ljubljanskem občinskem svetu, se zaključuje štiridesetletna borba med liberalci in klerikalci v ljubljanski občini. Zares pozno so spoznali eni in drugi, da med njimi ni nobenih nepremostljivih razlik, da so pravzaprav vsi enaki in da spadajo skupaj.

Vodstvu demokratske in klerikalne stranke pripovedujeta sedaj svojim začudenim pristašem, da je bil ta kompromis potreben zaradi obrambe občinske samouprave in zaradi izvedbe gospodarskega programa. Ti razlogi pa so za lase privlečeni. Saj že dosedaj ni nihče drugi teptal in ogrožal ljubljanske samouprave kakor ravno samostojnodemokratska in klerikalna stranka. Ljubljanci niso tako pozabljivi, da bi se ne spominjali, kaj so počeli v vseh letih po vojni z ljubljansko samoupravo samostojni demokratje, kadar so bili na vladi, in da so ravno samostojni demokratje samovoljno in iz strankarskih razlogov razpuščali redno izvoljene občinske svete in postavljali gerente in komisarje. Ko pa so prišli klerikalci na vlado, so brezvestno nadaljevali to delo in so ovirali izvolitev in konstituiranje občinskega sveta. Ni slabših čuvarjev ljubljanske samouprave, kakor so samostojni demokratje in klerikalci.

Nič drugega ni z njihovim skupnim gospodarskim programom. Saj so ravno klerikalci v oblastni skupščini dovolj jasno dokazali, da so sovražniki ljubljanskega mesta, ko so več kot dve tretjini vseh bremen naložili na Ljubljano, dali ji pa niso skoro ničesar. Ne gre niti enim niti drugim za samoupravo in za gospodarski program, za oblast v ljubljanski občini jim gre in ker niso niti eni niti drugi mogli pridobiti socialistov, da bi jim pomagali do večine, so prišli na to, da med njimi

ni nikake prave razlike ter so se sporazumeli in si oblast — razdelili. Tudi upajo eni kakor drugi, da bo mogoče sedaj prikriti vse korupcijsko blato, s katerim so se dosedaj obmetavali demokratje in klerikalci.

Mislimo pa, da delata vodstvi demokratske in klerikalne stranke račun brez krčmarja. Ljubljanci ne bodo tako kratkovidni, da ne bi izpregledali te prozorne igre. Rado vedni smo, kako se bodo tisti pristaši SLS, ki se imenujejo krščanske socialce, sprijaznili z objemom SLS s tisto SDS, kateri so leto in dan očitali in dokazovali korupcijo, terorizem, nepoštenost, besedolomstvo, orjunaštvo, bankokratstvo in vse druge nečedne lastnosti iz obsežnega klerikalnega besednjaka. Tudi ne vemo, kako bodo ta kompromis sprejeli tisti pristaši SDS, ki so v resnici svobodomiselnih in naprednih, kajti nobenega dvoma ne more biti, da je SLS sposobna menjati svojo dlako, nikdar pa ne bo menjala svoje narave.

Kompromis med klerikalci in demokrati pa bo tudi krepko zdravilo tistim množičnim delavskim in proletarskim volilem, ki so dosedaj iz gole mržnje do klerikalcev volili demokratsko listo ali pa iz samega sovraštva do demokratov klerikalno listo, namesto da bi bili vsi oddajali svoje glasove za svojo razredno socialistično listo.

Upamo, da bo kompromis med klerikalci in demokrati odprl oči ljubljanskemu delavskemu prebivalstvu, da bodo uvideli, da so klerikalci in demokrati vredni drug drugega in da nimajo niti od enih niti od drugih ničesar pričakovati. Upamo, da bo ta klerodemokratska zveza pripomogla h konsolidaciji delavskega razrednega pokreta v Ljubljani in da bo pospeševala zedinjenje ljubljanskega proletarijata v eno samo zdravo in krepko politično organizacijo, v socialistično stranko.

Socialistična kritika državnega proračuna

Govor sohr. Petejana v narodni skupščini povodom razprave o državnem proračunu.

Spoštovana skupščina! Budžet, ki nam ga je predložil g. finančni minister in ki ga je predelal finančni odbor, je za naše gospodarske razmere absolutno previsok in neodgovarjač naši finančni moči. Budžet je od leta do leta večji, dasi na drugi strani vidimo, da so gospodarski dohodki vsako leto manjši, ker vsled gospodarske krize padajo.

Budžet, ki ga imamo v rokah, je pa tudi precej fiktiven — že vsled tega, ker absolutno nima nikake baze, ki bi nam dala jasno sliko, koliko dohodkov in izdatkov smo imeli v letu 1926/27. Radi tega je tudi absolutno nemogoča stvarna kritika o izdatkih in dohodkih naše države.

G. finančni minister je že lansko leto v svojem govoru obljubil, da hoče naše finance urediti na način, ki bo odgovarjal naši ekonomski moči. Mi vsi, tudi mi socialisti, smo pričakovali, da bo naša finančna politika res prišla od besed do ustvarjenja. G. finančni minister je obljubil, da bo prisilil vsa ministrstva na največje varčevanje, da se bo na ta način budžet znižal.

Toda, gospodje, ako mi pogledamo budžet za leto 1928/29, vidimo, da se obljube g. finančnega ministra absolutno niso izpolnile in da se vrši varčevanje, v kolikor se sploh vrši, na žalost v resorih, kjer bi se varčevati ne smelo in kjer varčevanje državi nič ne koristi, marveč bo upropastilo

še tisto malo naše privrede, kolikor je sploh še imamo.

Gospodje, ako pogledamo varčevanje v predloženem budžetu, vidimo, da se je varčevalo tam, kjer bi se varčevati ne smelo. Mi vidimo, da se je znatno znižal budžet ministrstva za socialno politiko, ki znaša danes 30 milijonov dinarjev. To ni več budžet ministrstva za socialno politiko, temveč je samo budžet za osebne izdatke tega ministrstva.

Ako pogledamo naše zdravstvene razmere, vidimo, da se skuša varčevati pri naših bolnicah in pri zdravstvenih potrebah, kjer bi se absolutno ne smelo varčevati.

Isto tako vidimo, da hoče vlada varčevati in znižati izdatke za naše kulturne potrebe in za naše šolstvo. V finančnem odboru smo slišali grožnje, da se hočejo obstoječe šolske institucije — gimnazije in univerze — odpraviti ter na ta način izdatki znižati.

Z našega socialističnega stališča smatram, da je to zločin in atentat na naše kulturne ustanove.

Isto tako vidimo, da se v budžetu ne polaga mnogo važnosti na ono panogo naše privrede, ki je v naši državi najvažnejša, t. j. naša poljedelstvo, ampak da se to velevažno panogo pušča popolnoma v nemar. Pri poljedelstvu hočejo varčevati, mesto da bi povišali sredstva za produktivne svrhe.

Gospodje! Kdor proučuje današnje naše kmetijstvo, vidi, v kako primitivnem stanju se ono še danes nahaja in na kak primitiven način se obdeluje zemlja. Katastrofalne posledice te politike vidimo, če primerjamo uspehe našega kmetijstva z uspehi v drugih modernih in kulturnih državah. Ti uspehi nam kažejo, da se v drugih državah pridelava na istem prostoru za 50—100 odstotkov več, kakor pri nas. To je posledica tega, ker se naša vladna politika ne briga za naše poljedelske razmere, ker se ne briga za izobrazbo našega kmeta, ker se ne briga za to, na kak način bi povzdignila naše poljedelstvo.

Kot rezultat te politike, ki se vodi zadnjih 6 let v naši državi, vidimo tudi strašno zadolževanje našega kmeta, ki je došlo že tako daleč, da je danes kmetovo premoženje po veliki večini v rokah raznih bank, ne pa v rokah kmeta samega. Skupni dolgovi naših kmetov znašajo danes že nad 3 milijarde dinarjev. Za številka nam jasno kaže,

da se naš kmet absolutno ne more dvigniti in se rešiti iz lastne moči in da je neobhodno potrebno, da mu država priskoči na pomoč.

Za časa vsakih volitev obljubujejo kandidati vladnih strank, zlasti v Bosni, Hercegovini, Vojvodini, Hrvatski in tudi drugod, da bodo kmetu pomagali in da bo država uredila njegove dolgeve. Pri vsakih volitvah je to dober volilni manever in agitacija, toda žalibog ostane tudi samo pri tej agitaciji, ne stori se pa pozneje za našega kmeta nič. Naša vlada ni storila še niti enega koraka za razdolževanje naših kmetov.

Kar se tiče naše notranje politike, moram jaz kot zastopnik delavskega razreda spregovoriti nekoliko besed, da pokažem, da se ta politika, ki se vodi pri nas, nikakor ne more imenovati politika svobode in enakopravnosti.

Že volitve leta 1925, kakor tudi volitve, ki so se vršile lansko leto, so nam pokazale, da pri nas politične razmere niso zdrave, da pri nas ni svobode, kakor bi morala biti in kakor je zajamčena v zakonu. Vse, kar smo čitali za časa volitev in kar smo čuli v verifikacijskem odboru, nam je jasno dokazalo, da se pri nas ne vodi politika svobode, temveč politika terorja in nasilja, s katerim hočejo vladne stranke priti na oblast in se na oblasti tudi vzdržati.

Nas kot delavski razred interesira zlasti to, kako se postopa z nami in kakšna je v naši državi zborovalna svoboda. Razmere v Vojvodini, Bosni in v Srbiji nam dokazujejo, da se pri nas zakoni ne upoštevajo, ampak da se pri nas zakoni teptajo, da jih vsak policaj lahko tolmači po svoji volji, kakor mu kaže, ne pa kakor bi jih moral tolmačiti. Navedem naj samo nekoliko slučajev, ki eklatantno dokazujejo, da je to resnično, kar sem pravkar omenil.

Tak slučaj se je zgodil pred 2 mesecema v Beočinu v Vojvodini. Človek, ki ni komunist, ki nikakor ni eksaltiran, ampak je preudaren človek, ki pazi na vsako besedo, ki jo izpregovori, ki je znan kot socialpatriot, to je naš bivši poslanec prof. Divac, on je priredil poučno predavanje v Beočinu, kjer je govoril o teoriji razvoja človeške družbe. Pa pride policaj, ki ni dovršil morada niti 4 razredov ljudske šole ter ustavi beograjskega profesorja in mu ne dovoli dalje govoriti. (Klici na levo: Čujmo, čujmo!)

(Dalje prihodnjič.)

Klerikalci proti stanovanjski zaščiti.

Krščankosocialni poslanec dr. Gosar je edini, ki je z vsemi silami nastopil proti predlogu s. Petejana za zaščito stanovanjskih najemnikov. V komisiji je predlagal, da naj občine same določijo pravico odločati o stanovanjski zaščiti. Za stanovanja bi po Gosarjevem predlogu morali stanovanjski najemniki plačevati vsi zlato najemnino in poleg tega bi jih hišni gospodarji smeli svobodno metati na cesto. Občina bi pa imela dolžnost, da za deložirance skrbi. — Taka je ta krščanska socialna politika. Ako se bo dr. Gosar pokazal na kakšnem shodu, naženite ga, najemniki! Tudi občine se bodo lepo zahvalile, da jim

ta gospod hoče navaliti novih bremen, samo zato, da bodo hišni posestniki lahko dobro živeli. Sodrugi Petejan bo v parlamentu z vsilo nastopil proti temu nadvse reakcionarnemu in za najemnike katastrofalnemu predlogu dr. Gosarja, ki pomeni definitivni konec stanovanjske zaščite, medtem ko se taisti gospod, ko je bil minister, ni pobrigal niti najmanj zato, da bi se sezidal vsaj eno stanovanje na račun države!

S. Petejan dobiva iz vseh krajev države zahvalna pisma in brzojavke stanovanjskih najemnikov. V nedeljo bo govoril na velikem shodu najemnikov v Zagrebu v kinu »Apolo«.

IZJAVA.

V številki 17 od srede 29. februarja 1928 »Delavske Politike« objavili smo na tretji strani med dnevnimi novicami članek »Čudne razmere v zdravilišču Klenovnik« in smo v tem članku o g. M. uradniku OUZD iz Ljubljane objavili, češ da je hodil slovenske rojake tožariti upravitelju, hoteč se mu prikupiti in da je povzročil, da je neki F. bil predčasno odpuščen iz zdravilišča in sicer radi svojega socialističnega mišljenja.

Izjavljamo, da je ta članek prišel v list brez vednosti našega urednika, kateri bi sicer ne dopustil njegove objave.

Izjavljamo nadalje, da smo se uverili, da so iznešeni očitki v celoti neresnični, da ni g. M. v nobenem slučaju nikogar tožaril, marveč se je nasprotno obnašal povsem kolegialno in korektno. Z g. F. je imel zadevo, ker se je g. F. neupravičeno izdal

za župana svojega kraja, pozneje se je pa izkazalo, da je ta F-ova navedba bila izmišljena. G. F. pa je bil iz zdravilišča odslovljen radi disciplinskega prestopka in ne da bi imel g. M. s tem najmanjše zveze. Ravnatelj zdravilišča izjavlja, da z g. M. o nobeni takšni stvari ni niti enkrat govoril niti sprejel pismenih podatkov.

Ker nečemo nikomur delati krivice, prinašamo zgornjšo izjavo in obžalujemo, da se nam je na opisani način neljubo vrnil neresnični dopis med dnevne novice, ter dajemo s tem g. M. zadoščenje.

Uredništvo »Delavske Politike«.

Negujte zobe s

„PEBECO“,

poslužujte se „NIVEA“ za kožo

Nogavice iz prave ali umetne svile.

Vsaka dama ve, koliko veljajo njene nogavice, in radi tega treba paziti, da bojo zmeraj popolnoma v redu.

Z „RADIONOM“ lahko perete nogavice kolikorkrat hočete, one ne bojo nikdar izgubile svoj prvotni sijaj.

Eno pravilo je važno: Vedno je treba „RADIONOM“ v mrzli vodi raztopiti, a potem nogavice izprati v mlačni raztopini. Potem izprati s čisto vodo in razprostrti, da se suše.

S takim pranjem bojo nogavice ohranile svoj sijaj in svoj svileni izgled.

Razdirajmo, ako ne, izgubimo ves vpliv ...

Ker nimamo mi, dekalistični birokrati, nobenega vpliva v enotnih strokovnih organizacijah in v Strokovni komisiji za Slovenijo, je ne-revolucionarno, ako pustimo, da se strokovne organizacije konsolidirajo, razvijajo in rastejo ter da naši privrženci in simpatizirajoči delavci delujejo v njih in se bore za svoje pravice. Da ohranimo svoj prestiž, treba pljuniti. Treba razdirati. Treba med delavstvo posejati nezaupanje in mržnjo do strokovnih organizacij, v katerih mi nimamo prve besede.

Nezapisan, ali dosledno izvajaj program dekalistov-birokratov

Zapisal sem ta moto. Zapisal zato, ker sem ga moral. Dekalistična »Enotnost« je namreč priobčila tokrat zopet nekaj člančič, ki nima nobene zveze z razrednim bojem, niti z meščansko logiko, kaj še le s proletarsko. Naj mi oče člančiča »Kaj pravi Stanko« oprosti, da se pobavim s tem idijotskim umotvorom. Ne bavi bi se, da mi ni zbudil baš raznih spominov do hudiča junškega »revolucionarnega« dela takih in enakih, kakor je oče tega člančiča.

Kaj pravi ta člančič? Da je tajnik Strokovne komisije pustil, da je prišel v Strokovno komisijo (če je to res, še danes ne vem) Kristan, in za-

kaj ga ni vržel ven. S. Stanko je bil res na kongresu Strokovne komisije izvoljen za njenega tajnika, ni pa bil izvoljen, da bo stal tam kot stražar-vunbacitelj tega ali onega človeka; in če tega ni imel korajžje storiti član kontrole s. Tome, ki ga je baje videl tam, res ne vem, kakšne zahteve imajo gotovi »revolucionarji«.

Vendar šalo na stran. Vse tisto čencanje po »Enotnosti« ima svoj globlji pomen. Namreč gre tukaj za izvršitev programa dekalistov-birokratov (glej moto), da se ne sme trpeti močnih strokovnih organizacij, ako niso direktno v njihovih rokah. Zato treba, magari iz trte izviti vzrok, da se začne delati proti naraščanju strokovnega pokreta. Da pa delavstvo tega ne opazi, se naj piše, da mora vsak zaveden delavec vstopiti v strokovne organizacije, funkcionarja, ki ima vpliv in imajo člani vanj zaupanje, se pa mora oblatiti in med delavstvom vzbuditi proti njemu nezaupanje. S tem je doseženo razdiranje. Ker človek, ki zgubi zaupanje v funkcionarja te ali one strok. organizacije začne na organizacijo gledati omalovažujoče in ker ga stane denar (plačevanje članarine), se ji umika in izstopi. Drugi, ki še niso organizirani,

pa na vabilo, naj se organizirajo, odgovarjajo: Koga pa še. Saj je vaša organizacija kristanovščina. Ne maram. Ne reče, da je funkcionar tak in tak, nego da je organizacija taka in taka. Bolj zaupni pristaši dekalističnih birokratov pa še dobivajo navodila: Saj je vseeno, v kateri strokovni organizaciji si organiziran. Recimo na primer ali v Savezu železničarjev ali v nacionalni Zvezi. Saj sta obe enaki. Samo da si dekalist. To govorim, ker poznam take slučaje v Zalogu (naj mi sodrugi ne zamerijo, da imenujem ta kraj; izjavljam, da oni niso krivi, da tako delajo, ker nimajo svojih možgan, nego tistega, ki jim hodi to pripovedovat). V Zalogu je nekaj vnetih dekalistov delavcev, ki pa so revolucionarni samo s figo v žepu, organizirani pa so strokovno pri Zvezi ali pa nikjer. Ker biti organiziran pri Zvezi ni namreč nevarno, nego še koristno, biti pa v Savezu, pa četudi je, po mnenju dekalističnih birokratov, socialpatriotski, znači priznavati razredni boj, to pa je državni nevarno in se dobi črno piko. Da pa je na tihem dekalist, Zveza tega ne ve in revolucionarno stališče je zagotovljeno.

To sem omenil zato, da pokažem, koliko je vredna revolucionarna delavnost dekalističnih birokratov za delavstvo. Za nje je velikega pomena, kajpada. Ker čim hujše, tem boljše za dekalistične birokrate.

Nimam tu namena zagovarjati s. Stanka, ki ga poznam bolj na videz. Vzel sem ga kot primer, ker je »Enotnost« tokrat zopet udarila po njem, kakor že večkrat. Namreč on je delaven. Železničarske organizacije je spravil na višek, kakor še po stavki ni bila. In videl sem, koliko se mu je tu očitalo grehov. Železničarji pa so bili, vsaj po njih organizaciji sodeč, toliko samostojni in zavedni, da na tista natolevanja sploh niso ničesar dali. Zagrebški in beograjski »Organizovani Radnik« sta ga tudi po svojem »gustu« zmerjala. Beograjski je celo še ne dolgo tega, priobčil svojim čitateljem strašno vest, da je Stanko zopet sprejet v železniško službo in da je bil njegov odpust se finta direktcije, pesek v oči delavcem. Vsak slovenski železničar in delavec pa zna, da je to nesramna laž. Ali ta »revolucionarni« list še do danes ni tega popravil. To bi bilo namreč v škodo njegovemu ugledu.

Kongres Strokovne komisije je izvolil s. Stanka za tajnika. Stremljenje vseh delegatov za obnovo in konsolidacijo strokovnega pokreta je bilo veliko in videli so v s. Stanku človeka, kateremu lahko zaupajo. Strokovna komisija je začela delovati zares z veliko agilnostjo. Delavstvo je začelo postajati pozorno in se organizirati. Pa je vstala bojazen pri dekalističnih birokratih. Preti nam nevarnost, so dejali za svojimi štirimi zidovi. Treba omajati zaupanje.

Polagajte važnost pri nakupu čevljev v Vašem lastnem interesu:

1. na dobro kvaliteto (brez papirja ali manjvrednega usnja),
2. na dobro izdelavo, tako, da se dajo pozneje za nizko ceno popraviti,
3. da popolnoma odgovarjajo Vaši nogi ne samo po dolžini, ampak tudi po širini,
4. na času primerno fazono, katera ne izgubi svoje prvotne oblike,
5. da je cena kljub dobri kvaliteti in dobri izdelavi primerno nizka,
6. za občutljive ali boleče noge je potrebna pri nakupu podvojena pazljivost.

Ako zaupate in se odločite za naše čevlje, Vam garantiramo v vsem najvestnejšo in najcenejšo postrežbo.

„KARO“, Maribor. Koroška c. 19.

Dopis v »Enotnosti« je prvi poskus. Kristan je bil v Strokovni komisiji in sedaj s. Stanko ni noben komunist in noben socialist. Tako trobijo. Kakor da treba imeti to zapisano na čelu. In zato ni sposoben, da vodi Strokovno komisijo. Da ponovim: Tega, česar si ni upal najnovejši »revolucionar«, ki je gledal še ne dolgo tega v Rusiji tovarne, v katerih med delom delavci poslušajo radio (vsaj tako je poročal na kongresu Strokovne konference) in ki ne spada k nobeni delavski stranki (po poročilu »Enotnosti« seveda) in ki je svoječasn z nekim buržuaznim agentom spravljal delavce v Francijo, bi moral narediti s. tajnik Stanko, akoravno Kristan ni bil niti v prostorih Strokovne komisije.

Navajam vse to zato, da pokažem, kakšne metode o razrednem boju imajo dekalistični birokratje in tisti, ki iz kakšne osebne mrznje in osebnega nerazpoloženja vstopajo v njihove vrste.

Naj bo dovolj. Če bo kazala potreba, pa še napišem druge zanimivosti in dokaze, koliko je tem ljudem doboljšanja položaja proletariatu. Delavstvo pa naj misli. Naj primerja in naj gleda. Marksizem in Ljenzem se ne smeta zlorabljati. Stvarna kritika je dobrodošla. Idijotski umotvorji pa se bodo kastrirali. —č.

Zidanmostski sodrugi zahtevajo enotno gibanje in enoten nastop prvega maja. Izražajo se proti razbijanju delavskega pokreta. Radoveden sem, kaj bodo rekli na razbijalski člančič v zadnji »Enotnost«. Še eno. Po poročilu »Enotnosti« je delavski poslanec, edini, ki ga imamo v parlamentu, moral bežati iz Niša. Delavci niso hoteli, da ga poslušajo. Te laži seve »Enotnost« ne bo preklekala.

LEO SILA:

Človek mrtvaških lobanj.

Kronika raztrganih druš.

4

Leo je bil vedno med prvimi. Tudi stebel se je radi prvenstva in kadar so se ženili, je bil ženin in je tudi uredil ceremonijo, kakor v cerkvi. Ko je nekoč prišel v babično gostilno muzikant s harmoniko in je v šali zahteval pet krajcerjev od radovednih in na muziko čakajočih otrok, je Leo smuknil v kuhinjo in ukradel materi petico. In nato so plesali. Leo z mlado Miciko, hčerko gostilničarja najemnika, s katero sta bila istih let. Veselo, zabavno je bilo. Skakali so in oponašali starejše pri plesu, dokler ni prišel oče po Leona. Ko je vstopil ostrega pogleda, je težka vest pognala Leona skozi vrata na cesto. Še je slišal klic grožnje, toda oče ni šel za njim. Leo pa je bežal, tja med njive in čakal mraka. Nato se je splazil proti domu ter se skril v izabelili brajdi. Sredi poletja je bilo in trtino listje je dobro varovalo njegovo skrivališče. Ugajalo mu je, četudi je bil ves vročičnat od strahu. Toda Leo se je delal kljub nastopajoči noči in na bližnji palmi skovikajočemu čuku pogumnega. Sam pravzaprav ni vedel, zakaj čepi tako tesno prikovani med trto in zemljo in ne gre domov ...

Zaspal je.

Po trudapolnem iskanju so ga končno našli. Ko se je vzdramil ob govorjenju iskajočih iz vročičnih sanj o lepem plesu, je v strahu zaklical: »Babica! Babica! Babica!« In ko se je iz teme oglasil njen skrbni, dobri glas, se je udal svoji usodi, verujoč v dobroto in ljubezen babice, ki ga bo gotovo

zaščitila pred očetovo palico. In ga tudi je. Četudi ga je okarala kakor mama, vendar njena beseda ni bolela kakor očetova šiba, njegov molk in tudi pogled. Ko je bil prvo leto v mestu, kamor so ga poslali radi učenja nemščine v peti razred nemške ljudske šole, se je srečal s sošolko, begunko iz Primorja. Bila sta edina Slovenca v razredu in to je bil prvi povod, da se ji je Leo približal. In Rika mu je ugajala. Celo sladkor je včasih dobil od nje. On pa ji je včasih pomagal pri nemščini, ki njej v začetku ni šla nič kaj gladko.

Nekoč ga je izzval slok, kratkohladni sošolec, nahujskan od drugih. Leo je ravno sedel v odmoru v klopi zraven Rike in se pogovarjal z njo. Tisti štajersko uniformirani kratkohladni pa se je obregnil, češ, Rika ti ugaja ... »Gospod in gospa« še je dejal po načinu, kakor je običaj pri medsebojnem zbadanju otrok. Leonu je stopila kri v lice in ko je videl vso zardelo Riko, je stopil iz klopi proti gobezdavcu in puranu. Postavil se je tik nje. Ostali so hujskali in pričakovali v nestrpnosti petelinjega boja.

»Kaj hočeš?« je vprašal Leo, ostali pa so se v krohotu zasmejali. Nič ni čakal, kar sunil je izvalca, da se je opotekel nazaj.

»Kaj boš ti, svinja slovenska ...«

Tako se je revanžiral oni.

»In ti švabska baraba ...«

Takrat sta se spoprijela, da branita čast svoje nacionalnosti. Leo je prišel iz vasi, naravnost iz kraljestva pastirjev, kjer se človek nauči marsikaterih pastirskih bojnih in pretepaških umetnosti.

Kratkohladni je bil tepen. Toda Leo je pred grožnjo ostalih moral zbežati. Skril se je v stranišče. Ko je pozvonilo, je vstopil v razred tik za učiteljem. Še niso sedli, že je dvignil pretepeni kratkohladni roko. »Gospod učitelj, prosim ...« in je povedal, da ga je Leo imenoval švabsko barabo, da se je uprl temu in da je bil od Leona povrh tega še tepen. Leo se ni mogel zagovarjati. Jezik še ni bil tako gladek in več, da bi povedal vse. Sicer pa mu niti ni bilo za to in veliko bi tudi ne pomagalo. Nemški učitelj se je razvnel ob njegovih psovki, izrečeni nemškemu kratkohladniku. Zato mu je krepko pomeril hlače. Pograbil ga je za suknjo, ga vržel na klop, kakor je bil dolg in širok in ga obdelaval s trstiko v smeh celega razreda. Le Rika ni vedela ne kako ne kaj ... Potem ga je bilo sram in ni se ji več približal. Tudi ni bil več tako priden. Podivjal je v mestu in za dobro vzgojeno Riko, hčerko slovenskega učitelja-begunca, ki se je tepel na fronti z Lahi, je bil preprostaški ...

V gimnaziji ni bilo nič boljše. Leo ni spregledal nobene lepe sošolke in vsi so vedeli za to. Drzen je bil in že v prvih skupnih šolskih dnevih se jim je približal. V začetku je imel vedno uspeh kot mali junak, potem pa so ga izpodrinili starejši. O, koliko storij, povsem nedolžnih, se zgodi za srednješolskimi klopmi, četudi jih velikokrat, če ne vedno, krivično obsodijo! Ako bi gospodje profesorji vedeli za Leona in tovariše, bi sklicali konferenco in jih izključili. To je pedagogika profesorjev in izkušenih mož. Saj tako se je tudi velikokrat zgodilo. Zato pa so se študenje urili v zvitosti, hinavščini in Leo je bil spreten.

(Dalje prihodnjič.)

Ker bi s tem morala povedati, da so dekalistični razdirači bili tisti, ki so morali izginiti, Petejan pa je obdržal sijajen shod. In še to. Sedaj je s. Petejan s svojim najnim predlogom v parlamentu dosegel, da se stanovanjski zakon podaljša za celo leto. Deležarja in strašen položaj delavstva in uradništva je s tem zelo olajšan. Ne bodo pod milim nebom. Naredil je to edini delavski poslanec. Noben drugi ni stavil tega predloga. In če bi ne imeli tega edinega poslanca, bi po prvem maju bilo nešteto rodbin na cesti.

sti. Ali prepričan sem (če se motim, vzamem besedo nazaj), da bo »Enotnost« o tem previdno molčala ali pa Petejana celo opljuvala kot »social-patriota« in oportunisto, da je bil tako v kompromisu z buržuazijo, da je dobil to koncesijo, da se stanovanjski zakon podaljša za eno leto. Ta nerevolucionarnost je zopet »social-patriotska« izdaja proletariata. »Enotnost« pa mi naj lepšo zopet odgovori, da je to članek malomeščanske kvalitete. In se ne bom hudoval. —č.

Dnevne novice.

Klerikavzarji — nasprotniki delavstva.

Klerikalci, stranka politikujočih duhovnikov, se že od nekdanj najraje smučajo ter sučejo okoli delavcev, ki so manj učeni ter nimajo radi tega toliko odporne sile, da bi se mogli uspešno braniti pred črno vsiljivostjo. Ob enem pa so delavci masa, katero se zlasti od tedaj visoko ceni, od kar imajo tudi delavci splošno ter enako volilno pravico.

Marsikateri krščanski debeluhar zleze, vsled delavske nezavednosti, po hrbtu istih v razne javne zastope, kjer prav po nekrščansko nastopa proti lastnim volilcem.

V javnih zastopih, kjer ni delavskih zastopnikov ali pa le malo, tam so klerikalci drzni in oholi, tam se očitno norčujejo iz »neumnih« delavcev, ki jih volijo. Malo drugače je pa v takih zastopih, kjer je delavstvo po lastnih zastopnikih številčno zastopano.

Tak slučaj je n. pr. v mariborskem občinskem svetu. Tu se klerikalci silno trudijo, da bi odvrnili veter od njihovih jader.

Mariborska mestna občina ima pri svojem gradbenem uradu zaposlenih okrog 100 delavcev različne starosti. Med temi je kakih 18—20, ki so davno že prekoračili 65 let; eden je celo star že 82 let. Socialisti so vedno stali na stališču, da se naj stare ljudi v pokoj in naj jih mestna občina na stara leta pošteno preskrbi, t. j. da jim ne bo treba saj v zadnji uri stradati. Toda klerikalci se vedno izgovarjajo, da je mestna ubožnica premajhna in zato morajo stari ljudje naprej delati, dokler ne omagajo. Toda predrzni klerikalci so v zadnjem volilnem boju pisali, da socialisti hočejo, da stari delavci še naprej delajo, namesto da bi se jih upokojilo!

To je bila najbolj drzna in najbolj infamna trditev, kar so jih klerikalci mogli proti socialistom izmisliti. Da bi črnuhi bolje mogli delavce prevartiti ter slehernega v svoje mreže vjeti, so na tistem izdali parolo, da bode vsak občinski delavec, ki se pri njih organizira, dobil penzijo.

Na žalost, se je našlo take, ki so to verjeli, dasi klerikalci niso tozadevno ničesar podvzeli. Zato so socialisti v seji finančnega odseka, povodom proračunske razprave, storili konkreten predlog, da se vpostavi v proračun 100.000 Din, da se ustanovi fond za delavske penzije. To pa je klerikalce silno osupnilo. Oni niso bili na to pripravljeni in oba duhovna brata je sveta jeza popadla in se je bilo bati, da se jima nebi kaj hujšega pripetilo. Pri tem so jim pomagali tudi demokrati, češ: to je stvar študiranja, morda bi se že dalo kaj narediti, ampak pozneje in potem bi naj take izdatke delavci sami nosili na način, da se stare delavce upokojuje z nizko pokojnino in se sprejme nove z nizko plačo. Stari delavci dobe različno med njihovo dosedanje mezdo in mezdo novih delavcev, ki bo nizka.

S tako socialno politiko se bi končno strinjali tudi klerikalci.

Proslava Maksima Gorkega v Ljubljani je bila izmed vseh proslav v Sloveniji najlepša. Velika dvorana Mestnega doma je navadno namenjena samo za shode. 26. marca jo je pa napolnilo nad 300 delavcev in delavk z rdečimi nageljni v gumbicah, da proslavi 60letnico proletarskega pisatelja Maksima Gorkega. Vsi so bili z večerom zadovoljni, čeprav je trajal spored dobri 2 uri. Doslej se je govorilo, da je Ljubljana zadnja. Po oživljenem delu novega centralnega odbora »Svobode« pa postaja Ljubljana

kažipot za izobraževalno delo med delavstvom. Po dobrih dveh mesecih dela smo imeli prvi uspeh. Na predvečer 1. maja bomo z vpriporitvijo »Križe« v dramskem gledališču in drugi dan z javnim telovadnim nastopom pridobili še več ugleda. — »Svoboda« na delo!

Kakšna je razlika med Macedonijo in Ljubljano? V Macedoniji požre Turk jarca, v Ljubljani pa Jarca Turka.

Nov kandidat za polet čez Ocean. Na Dunaju se pripravlja neki Hans Braun, ki je skonstruiral novo letalo, s katerim hoče preleteti iz Dunaja v New York. Polet bodo financirali Amerikanci, ki so si letalo že ogledali in dobi letalec, če se mu polet posreči, 80.000 dolarjev nagrade in mu bo vrh tega ameriška vlada odkupila patent. Aeroplan bo tak, da bo lahko pristal tudi na vodi in je baje vsaka nesreča skoraj izključena.

Potniški vizumi med Avstrijo in Čehoslovaško bodo s 4. aprilom prenehali in bodo od 5. aprila zadostovali samo potni listi. Kaj pa pri nas, ali ne bi bil čas, da se ta poveljna nadloga že enkrat ukine? Če smo svobodni državljani, nam tega ni potrebno, če pa nismo, tedaj se naj zgradi okoli države kitajski zid!

Celovške okoliške občine bodo inkorporirane. Celovski občin. svet je sklenil zaprositi vlado, da izdela tozadeven projekt.

Oni gredo in — zmagajo... namreč avstrijski socialisti. Kakor smo v zadnji številki poročali, so se vršile na Dunaju v 18. okraju volitve v okrajni svet. Mi smo že v naprej vedeli, da bodo socialisti zmagali in to se je tudi zgodilo. Krščanski socialisti niso bili s tem zadovoljni, da so socialisti lani pri splošnih volitvah v omenjenem okraju dobili od 30 mandatov v okrajni svet 15 in predsednika. Vložili so pritožbo, češ, da so socialisti sleparili, ker so dobili 36 glasov več kot oni. No in sedaj pa imajo, kar so iskali. V nedeljo so namreč socialisti še boljše odrezali, ker so dobili 26.407 glasov, za 108 več kot lani. Kršč. socialisti, oz. Einheitsliste, je dobila 25.014 ali 1.149 glasov manj kot lani. Volilo je 87 odstotkov volilcev, od teh 34.400 žensk in 25.418 moških. Gotovo bi bi luspeh še večji za socialiste, če bi bilo volilo manj žensk pa več moških.

Občni zbor »Svobode« na Viču se bo vršil v soboto, 31. marca ob pol 8. uri zvečer v društvenem lokalu v Zadržnem domu na Glincah. Pozivamo vse člane in somišljenike, da se tega občnega zbora udeležijo, ker bomo na njem obnovili delovanje podružnice in ustanovili odseke.

Opozorilo članom ljubljanske »Svobode«. Odslej bo kasiral članske prispevke blagajnik s. Večerin, ki bo tozadevno obiskal člane po njihovih stanovanjih ali tam, kjer so zaposleni. Vsakdo mora poravnati tudi zaostale članske prispevke. Odbor.

Zakon o neposrednih davkih. Zbirka zakonov XXII. snopič. V Ljubljani 1928. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani. Strani 96. Cena s poštnino vred Din 16.—. Novi davčni zakon, ki je bil sprejet 7. februarja t. l. v narodni skupščini, je izdala Tiskovna zadruga v priročni knjižici. Ker stopi uslužbenški davek že s 1. aprilom v veljavo, opozarjamo na knjižico vse zainteresente.

Izjava. Ker Čelesnik Ivan na občnem zboru Godbenega odseka S. M. R. J., podružnica Jesenice, obrekovanj, katere je iznesel na predzadnjem godbenem sestanku napram godbeniku Jeram-u, ni hotel pre-

klicati, vsled tega ga imenujem do dneva, ko mi dokaže neopravičenost predloženega računa ali pa da svojo trditev prekliče, lažnjivega kljukca ter podlega obrekovalca. — **Martin Jeram**, godbenik in predsednik S. M. R. J., podružnica Jesenice.

Za tiskovni sklad so darovali sodruzi iz Črne dinarjev: Hinko Stanovšek 5, Matevž Kranjc 5, Martin Kozomurnik 5, Jernej Medved 5, Ipavic Josip 5, Stopar Franc 2, Zlabornik Jože 2, Hudovernik Anton 5, Srebotnik Franc 5, Rener Alojzij 5, Bloder Filip 2, Lagoja Blaž 2, Würfler Alojzij 2, Podosteršek Ivan 1, Miha Obertuac 5, Ilgo Jože 3, Hovnik Andrej 10, Raušer Julka 1, Ipavic Helena 3, sodr. iz Mežice: Ivan Pikalo 6, Matevž Novak 5, Vinko Prepotnik 5; nadalje sodr. Franc Štern, Žerjav, 10, Filip Mlinar, Helena, 2, Arh Jurij, Zagorje, 4, Rudolf Burjak, Helena, 2, Jeran Jurij, Jesenice-Fužice, 10, Pristovnik Alojz, Bistrica pri Limbušu, 5, Lenič Eduard iz Francije 12; skupaj Din 145.—. Iskrena hvala. Sodruzi, posnemajte!

Naročniki, pozor!

Današnji številki smo priložili pošne položnice ter prosimo vse one p. n. naročnike, ki so v zaostanku z naročnino, da isto nemudoma poravnajo, ker le na ta način bomo v stanu, naš list vzdrževati in ga tudi redno dostavljati. — Vse one pa, ki so naročnino že poravnali, prosimo, da si pošne položnice shranijo in jih porabijo prihodnjč. — Uprava.

Vestnik „Svobode“.

Zalog.

V torek, dne 27. marca se je vršil tu dobro obiskan recitacijski večer s predavanjem v počastitev šestdesetletnice Maksima Gorkega. O življenju in delu Maksima Gorkega je govoril s. Kralj, nakar je recitiral s. Skuk razne odlomke iz njegovih najboljših del. Z zanimanjem so sledili navzoči predavanju, le žal, da ni vzbudil ta večer med tukajšnjim prebivalstvom tiste pozornosti in zanimanja, ki bi ga bil moral pri nas, kot kulturnemu ljudstvu, vzbuditi.

Maribor.

Mariborsko narodno gledališče.

Repertoar:

Petek, 30. marca. Zaprtó.
Sobota, 31. marca ob 20. uri: »Urh, grof celjski«. Ab. C. Kuponi.
Nedelja, 1. aprila ob 15. uri: »Pasijon«. Prvič. Kuponi. — Ob 20. uri: »Dobri vojaki Švejk«. Kuponi.

Ljudska univerza v Mariboru.

V ponedeljek, 2. aprila: »Francoska glasba«. Gdč. Jadviga Poženel, pianistka iz Ljubljane.

V torek, 3. aprila v Studencih: Ga. A. M. Karlin iz Celja: »Delovne prilžnosti širom sveta« s spioptičnimi slikami.

V sredo, 4. aprila v Mariboru: Ga. M. A. Karlin iz Celja: »Dve leti na malajskih otokih«.

Koroška cesta št. 19 ni tako daleč; poskusite, da se prepričate, kako dobre in po nizki ceni dobite tam Karo čevlje.

BISERNOBELT ZOBJE DEHTEČA LISTA

SARG-OV

Loke pri Zagorju ob Savi.

Tukaj se je ustanovilo pevsko društvo »Loški glas«, katero ima svoj ustanovni občni zbor v nedeljo, dne 8. aprila ob 2. uri popoldne v lokalu g. Alojz Ašič-a. Vabijo se vsi člani omenjenega društva, da se ga udeležijo. Želimo »Loškemu glasu« obilo uspeha!

Studenci pri Mariboru.

Dne 17. marca se je vršil v gostilni Majhenič ob 8. uri zvečer občni zbor kraj. organizacije SSJ v Studencih. Pripomniti moramo, da je bil občni zbor sklican ob 7. uri in se vsled nezadostnega števila članov ni mogel vršiti, ampak preložil se je za eno uro. V odsotnosti predsednika je podpredsednik sodr. Brenčič pozdravil navzoče sodruge, med njimi tudi poslanca sodr. Petejana iz Mariboru in otvoril občni zbor. Delavsko pevsko društvo »Enakost« je nato zapelo delavski pozdrav.

Zapisnik zadnjega občnega zbora se je brez ugovora odobril. Iz poročila funkcionarjev organizacije je bilo razvidno, da je ista v preteklem letu napredovala in se je število članov znatno pomnožilo, kar je za pozdraviti. K tretji točki dnevnega reda je povzel besedo poslanec sodr. Petejan in v enournem govoru jasno in stvarno razložil in pojasnil splošni politični in gospodarski položaj, v katerem se nahajamo. Zanimivo je bilo poročilo glede davčnega sistema, ki se pri nas izvaja in kateri je vedno neznosnejši. Navzoči so sodruga Petejana z največjo pozornostjo poslušali in njegovo delo za delavski pokret splošno odobravali.

Pri volitvah v novi odbor so bili izvoljeni sledeči sodruzi: Za predsednika sodr. Leskošek Vinko, za podpredsednika sodr. Kac Franc. V odbor, ki se bo šele konstituiral, so bili izvoljeni: Bauman Karl, Španer Jožef, Pušnik Franc, Majhenič Franc, Klotčnik Anton in Klemenčak Franc. Za namestnike pa: Pust Anton, Vošnik Franc, Novak Jožef, Pihlerič Franc, Divjak Alojz in Valenčak N.

Da se je vršila pri volitvah dolga in obširna debata, je zakrivilo to, da so na eni strani nekateri sodruzi v resnici z delom preoblojeni, na drugi strani pa je krivo to, da manjka med nami veliko zavednosti in potrebnega medsebojnega sporazuma, kar se je pri tej priliki jasno pokazalo.

K zadnji točki dnevnega reda je govoril še sodr. Klotčnik v imenu telovadnega društva »Svoboda«. Priporočal je navzočim, da se nekoliko več zanimajo za telovadno enoto »Svoboda« in jo po možnosti podpirajo. Ker se ni nihče javil k besedi, je sodr. Brenčič zaključil občni zbor ob 11. uri ponoči.

Zahvala. DTE »Svoboda« v Studencih pri Mariboru se tem potom iskreno zahvaljuje sodrugom in organizacijam, ki so darovale za našo telovadnico naslednje zneske: Dobrenje pri Ljubljani Din 119.—, Ruše pri Mariboru Din 413.50, sodrug Petejan Din 100.—, Pregl Josip Din 10.—, Pušnik Franjo Din 10.—, Hrastnik II Din 634.— in sodr. Majhenič Din 200.—. — Iskrena hvala! Sodruzi, posnemajte!

Delavci in kmetje v Rušah!

Naša skrinja pri občinskih volitvah je

2. (druga)!

POLIRAR.

Iščem v stalno službo dobro izvežbanega, samostojnega polirarja za kose. Nastop prej ko mogoče.

Karol Globočnik, tovarna kos, Tržič.

NAJBOLJŠA SVINJSKA MAST

ZNAMKE J. P. ZNAMKE

Prvovrstna svinjska mast vedno na zalogi po izredno nizki ceni.

J. POPOVIČ, LJUBLJANA

Točna postrežba!

Najnižje cene!

Hranilno in posojilno društvo delavcev v Mariboru
registr. zadruga z omej. zav. — Frankopanova ul. 37, v lastni hiši.

Poštni čekovni račun 13.143
podružnica Ljubljana

Vabilo

k

56. LETNEMU OBČNEMU ZBORU

ki se vrši v nedeljo, dne 1. aprila 1928 ob 8. uri dopoldne v dvorani gostilne Anderle, Koroška cesta št. 3, vhod Splavarska ulica.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Predložitev računskega sklepa za leto 1927.
3. Poročilo nadzorstva in odobritev računskega sklepa.
4. Volitve.
5. Predlog za razdelitev čistega dobička.
6. Določitev najvišjega zneska, do katerega se dajejo posojila in sprejemajo hranilne vloge.
7. Slučajnosti.

PETER BRAUCHARDT, predsednik.

V slučaju nesklepčnosti ob napovedani uri se vrši občni zbor eno uro pozneje, to je ob 9. uri, pri vsakem številu navzočih članov.

Uradne ure: Vsak torek od 6. do pol 8. ure zvečer in vsako soboto od 4. do 6. ure zvečer v pisarni.
Hranilne vloge se obrestujejo po 6% oz. 8% proti odpovedi.

VELIKA IZBIRA RAZNEGA BLAGA za VELIKONOČ

kakor:

otročje nogavice par od 6 Din naprej
(Kindersöckerl) 6 . . .
moške nogavice 6 . . .
ženske nogavice 8 . . .
Nadalje srajce, ovratniki, samoveznice, rokavice, pasovi, palice, svileni traki, vezene, ščipke ter vložki po najnižji ceni!
Spec. trgovina svilenih ter flor nogavic. Brezkonkurenčne cene!

EKSPORTNA HIŠA „LUNA“
MARIBOR, ALEKSANDROVA CESTA ŠT. 19

„Dürkopp“ šivalni stroji,

bodisi za čevljarje, krojače, šivilje ali za domačo porabo, so bili in ostanejo vedno najboljši. — Posebno pa opozarjam čevljarje, da imam v zalogi **levične stroje** (Linksarm), najboljše kakovosti in po brezkonkurenčnih cenah, proti 10letnemu jamstvu. — Se priporoča **JUSTIN GUŠTINČIČ**, trgovina in mehan. delavnica, Maribor, Tattenbachova ul. 14, nasproti Narodnega doma.

SAMO V TRGOVINI

JOS. KARNIČNIK

MARIBOR, GLAVNI TRG 11

kupite moderne samoveznice, ovratnike, srajce, klobuke, čevlje, gotove obleke in vse druge modne in oblačilne predmete, po izredno nizkih reklamnih cenah (da se trgovina vpelje.)

Nikdo naj ne opusti poizkusa!

Večje industrijsko podjetje

išče

solidnega, popolnoma veččega in samostojnega

ključavničarskega pomočnika

za izdelavo štanc (Schnitt- und Zieh-Stanzmacher). Ponudbe z zahtevkom plače in navedbo dosedanjega službovanja je nasloviti na „Interreklam“ d. d. v Zagrebu L-78 pod „Stalno mesto p-865“.

VELIKO ZALOGO

krasnih novosti v damskih svilenih in slamnatih klobukih kakor najnovejše dunajske modele priporoča po solidnih cenah

MODISTINJA M. JAHN,
MARIBOR, STOLNA ULICA ŠT. 2.

Popravljanje točno in po najnižji ceni.

POTNI KOVČKI

in usnjate torbice v vseh oblikah, gonilni jermeni za tovarne in žage, konjske opreme in pritiskline, gamaše, nahrtniki, ovratniki in torbice za pse, vse v največji izbiri pri

IVAN KRAVOS, Maribor, Aleksandrova c. 13.

Kovčki in torbice za vzorce in potnike se izdelujejo v lastni torbarski delavnici na Slomškovem trgu št. 6 v Mariboru.

Pridobivajte naročnike
za „Delavsko Politiko“!

Redni letni občni zbor

Stavbene in gostilniške zadruge
„Delavski dom“ r. z. z o. z. Jesenice-Sava

se vrši v nedeljo, dne 15. aprila 1928, ob 9. uri dopoldne v Delavskem domu na Savi.

Člani! Zadrugarji! Pridite vsi in točno!
Dnevni red bode še objavljen pravočasno.

Načelstvo.

Nadzorstvo.

ANTON HAFNER MESAR ŠKOFJA LOKA

Prodajam in razpošiljam zaklane prešiče v vsaki množini na debelo, ter teleta t. t. d.

Imam stalno v zalogi tudi dobro prekajeno prvovrstno suho meso domačih prešičev, salame itd.

Kupujem vsevrstne kože, eventualno tudi v zameno blaga.

Z ozirom na solidne cene se priporočam vsem delavskim zadrugam in vsem reflektantom.

IVAN JAX IN SIN, LJUBLJANA,
GOSPOSVETSKA 2.

ŠIVALNI STROJI

izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz lastne tovarne. 15 letna garancija. — Vezenje se poučuje pri nakupu brezplačno.

PISALNI STROJI „ADLER“

Kolesa iz prvih tovarn, Dürkopp, Styria, Waffenrad (Orožno kolo). Pletilni stroji vedno v zalogi. — Posamezni deli koles in šivalnih strojev. — Daje se tudi na obroke! — Cenike franco in zastoj!

„JUNIPER“

zeleno francosko žganje z brinjevim ekstraktom je najboljšo sredstvo proti revmatizmu, glavobolu, zobobolu itd.

„JUNIPER“ PRSNE KARAMELE

so edino sigurno sredstvo proti kašlju, hripavosti itd. — Dobro se v vseh lekarnah drogerijah in konzumnih trgovinah.

Trgovci, zahtevajte takoj engros cene. — Glavna zaloga:

VITOMIR DOLINŠEK

Zaloga parfumerije, kozmetike, kemikalij in galanterije

CELJE, GOSPOSKA ULICA 4

ZA VELIKONOČNI NAKUP!

Moško sukno, moderne Popelin srajce, elegantne samoveznice, ovratnike, nogavice itd., izgotovljene obleke tudi za dečke kakor vsakovrstno delavsko perilo kupite dobro in najcenejše samo v prvi novi manufakturni trgovini

A. KUMPERŠČAK
STUDENCI, ALEKSANDROVA C. 48
(BLIZU CERKVE SV. JOŽEFA)